

**Sodobna
slovenska
poezija**

Tibor Hrs Pandur

Addendum k
Notranjim zadevam

1. Prišel fašizem

Bil disident v svoji vasi
Videl kako so naenkrat
Postavli ograje verige in žice
Kjer so prej bile restavracije
In so posebni ljudje čisti in svobodni
Ležali mučeni na makadamih
Kričal sem
Popizdu pod okni fašistov
Da sem lahko samo bežal
Da sem samo z resnico svojih besed
Ogenj zažgal
Skoz koga sem šel
Bežal direkt v gozd
Sirene nadme
Pobral kupe knjige
Kar sem utegnil
Vsi so se delali
Kot da nič ni
Ko so izbrali naslednjega

Za večerno mučenje radikalov
Bežal sem se skrili v amaki
Ki je plapolala in dihal
Da bi se mimikriral v veter dreves
Vidli so da trzam in me naši
Mislu že da mi bo krogla priletela v glavo
In da je to konec
Ne vem kako sem pobegnil
Ampak ostal v vasi čeprav
V težki ilegali
Ovaj ...
Pobegnil sem
A ostal blizu se naučil
Šlajhat in delovat kot nekdo drug
Sredi ljudi ki so me poznali
Prisostvoval podzemnim plesom
In glasbi tišine nezadržnega upora
Ljubezni in sile življenja
Skrivali so me
Ko je bilo treba
Videl strah v njih očeh
Ampak neznansko silo
Ki ga lahko premaga tud
In da besede direktne
Lahko zanetijo ogenj
Spomina
Da se pesem
Upora dvigne
In požge iluzije
Strahovlad
Nasilja
Terorja
Fizičnih groženj
Ustrahovanj z bolečino
Ko sem govoril so se dvignile pesmi
Pradavnih kmečkih uporov
Ala Shelley

*“Vstanite kot levi po mrtvilu
v nepremagljivem številu!”*

*Stresite okove svoje na zemljo kot roso
Ki na vas je legla v toku sanj
Vas je mnogo – njih pa manj!”*

Ljudje so se razdelili na fašiste in ljudi
Vse so nam vzeli
Vse so nas oropali
Pa se bomo spet zbudili
Spet bo
Svet svet
Spet bo darilo princip
Neskončna regeneracija
Zakon

Spoznavali
So me sosedi
S pogledi
Šlajhal sem se
Med njihovimi
Proslavami lažnimi in tanki
Fašisti me niso vidli
Da sem jim pod oknom drl:
Če so slepi
Da so jim vse vzeli
Medtem ko so oni sami
Producenti energije
Mesne mašine
Krvi te pošasti kapitala
Požigalci
Pozornosti usmerjevalci
Ni se šlo zame
Ampak da sem gledal skoz te oči
In videl prestrašene divne ljudi
Pred mučilnicami
Ki so prej bili kamni
Mogoče ni pametno
Blo lih pod okni fašistov
Se dret
Dejstva očitna

Pesem zanetit
In ritem upora
In pol bežat
Gozd gozd me bo
Rešil gozd me
Bo skril blaženi
Gozd
Vse se bomo na novo naučili
Vse kar vemo je krivo
Dajali so mi za jest in praznovali
Obrede pogledov tišine
Zatrte videl
Sem zgodbe babic
Moje v krvi
(*force-feed* ličnih kart
vpad armad skoz oči otrok
ki ne razlikujejo uniform)
Ljubili smo telesa
Na katera smo obsojeni tako
Da smo jih zastavljali
In tvegali za resnico svobode
(I zato ti ne trebaju pare)
Začelo se je govorit o orožju
Skočit iz zasede
In ubijat predstavnike sistema
Namest sistema
Pa sem jih ustavil
Skril pištole
Prezgodaj je
Tank se pripelje mimo
Medtem ko sloniva pred kafičem
Novačil sem nove članice
Rekrutiral hčerke sosedov
Da posredujejo sporočila
Iz mainstreama v ilegalo in obratno
Četudi so se mi svidale
Ostal na liniji
Razmišljal samo kako bi fašiste zajebal
Enkrat za vselej

Sredi te proslave
Nastavljenega novega
Župana v maski nekega
Teatra se spustim
Z vozičkom nizbrdo
In se učim manevrirat med ljudmi
Po hribu navzdol
Mam bombe med knjigami
Ki so me rešle v težkih cajtih
Vsi mi verjamejo
Vse kar jim povem
Mi verjamejo

2. Boj dolgo bil

Za partizansko vero
V prvi perspektivi
V sepiji od sonca obsijan
Od dežja pran
In rakije pijan
Kako smo pili
In prezebljavali
Delali radenske
In stekla varili
Se pred minometalci skrili
Konstantno prežali v zasedah
Da nas ne bi ubili
In hodili hodili hodili
Za fotre nabirali
Revije da bi jim jih
Po vojni poklonili
Se spomnili
Kako smo se borili
Na vozovih
Ob bunkerjih in drugih vozilih
Si govorili zgodbe s poantami
S katerimi smo se bodrili:
Sta bla dva partizana
Enega je štab pohvalil
Drugega pa ne
In mafije
Internih mrež okupiranih vasi
So se raztezale
Od gostiln preko natakarič
Do bordelov za vogalom
Kjer se obračajo denarji
In niti zgubijo

3. Partizan na motorju

šiba med
drevesi okupiranega
teritorija s
šmajserjem
na ramenu
in klobukom
v daljavi svetilke
nemcev zavije
se vozi po drevoredu
naenkrat
gledamo iz njegove
osebne perspektive
čete kolone
zdelanih rjavosrajčnikov
kamera šiba proti njim
mimo njih
misliš si da ga
bodo dobili
pa se je spremenil
v čist pogled

Reke interne

Ekonomske špijonaže in nasilni prevzemi

Kampanij

Jugooceanija je izvažala

Sem pa tja in trdila

Da gradi socializem

Medtem ko je furala suvereno

Državniški kapitalizam

Kultur. fevdalizam

Z Jakobom se vozimo

Razlaga nam

Kako je poezija/jezik/glasba

Vedno socialna funkcija bila

Slavljenje šefov narkokartelov

Al prenašanje zgodovine plemena

In zanimivo kaj je tisk naredil

Kot ovekovečenje žive oralne tradicije

Kaj je omogočil

Kaj zjebal

Tekst so samo note za dogodek

Ki se mora šele zgodit

Četudi se že skozi

Dogaja

Smrt daje vrednost

Stvarem tega toka

Ki se ga

Ne da ustavit

Osnovno gorivo

Tega sveta je čas

In ves čas

Teče skozi nas

Anja Prešeren

je razlagala
o avtorici ki je
počrpala svoj
beli tok in pustila
da kaplja
na strani
da so se
zgodbe izrisovale
počasi
sama je bila
fantastična
poezija *one time*
thing totalno singularno
original inauthenticism
fantastična
makedonka
smo šli skoz njene
reke tokov
poznam jo
brskam
genialne *outflowe*
te makedonke ki sem
jo spoznal in sprva ne
verjel da je genialno
tko kot je zdaj
pa jo je že Tin Grabnar
produciral
pridem grem šole
se mešajo s frendi
iz drugih cajtov
Anja Prešeren v gatkah
flirta tako da ti
razlaga o drugih tipih in
ti dela lušte
komplekse
mikrorane
kot ko se ti koža
ob nohtu razčesne medtem

ko spiš
in opaziš
šele ko to
napišeš

do te makedonke sem šel
dolge lase je imela
in se z mano ni
razumela
pisala je reke ultranasilja
pare perfidnih konkretnosti
moč beznic
alkohola na
40 stopinj sredi
hiperinflacije
šarenih revolucij
(korporativnih
puščav banana republik
balkana)
ona se je
sam odprla
v nekem baru
in sam pustila
da vsi mačizmi
nakopičeni
stečejo na
papir onstran
kontrola
v toku
sproščenega
ultranasilja
in bilo je
močno in belo
ni bilo več važno
kdo piše (kdo bere) in
keri igralki je podobna
al ne ampak
sam da teče
in je zajebano
in prepriča

Črna ptica Ltd.

Sanjal ful lepo sceno
o ljubezni na youtubu
ki je govorila o tem
da se nimaš kaj
skrivat
o fantu
ki so ga policaji
za brez veze ustrelili v glavo
(in se je cel svet obrnil navzven)
in je preživel pa je
govoril kako mu
je to odprlo
sposobnost ljubiti
brez strahu in zadržkov
kako nima veze in smisla
se skrivat da sem
jokal ko mislil ob tem
vsak trenutek ko bi lahko
ljubil pa nisi ker si
bil tečen al zabačen
v mislih
pa bi lahko vsak
nasmeh ki bi ga
lahko dal pa nisi
vsak impulz ki je ostal
v pogledu
vsako pomoč ki si
jo šel mimo
v egotripu neke
kvazivzvišene odrezanosti
da te ne bi nihče videl
da se ne bi izpostavljaj
(da ne bi interveniral na odru življenja)
romali skoz okupirano ljubljano
barbara damjan je mela
cd-shop na nabrežju
in sem iskal komad in izpoved

tega temnopoltega dečka
ki mu je krogla policaja
odprla veselje in neskončno
ljubezen do življenja
in kar res šteje
da sem hotu to delit z drugimi
pa mi je najprej dala darila
da vzamem pa sem iskal po netu
čeprav je bila zaprta
in sem je stal mušterije
našel nek brazilski gengsta-
in iskal dalje, pa srečal ajdo
ki je ta komad imela
armagedon ljubezni
ki mi je ta izpoved
odprla skozi misli
da me je predstavilo
iz okupirane ljubljane
kjer so kavče metali
iz starega trga
v sceno kjer smo
vsi skupaj
brali butnskalno
čist v interne namene
in zabavo brez publike
mi smo bli ekipa
in publika in lastni kritiki
hkrati (brez obvez in pritiskov)
To je bla ob tem
komadu ki sem
ga komaj našel
ena najlepših stvari
kar sem jih doživel
tako kot zdaj nimam
besed da bi ponovil
ta komad razodet
v fleših v sanjah
in sem ves kot otrok
ki mu "ljubezen" pomeni

ekvivalent objema hvaležnosti
brez zadržkov nekomu
ki ti vodo prinese
ko ti koža gori
al za sekundo bolečine olajša
sredi narave
“neskončnih ciklov
kolektivnih umorov”
v katere smo rojeni
bit in prenašat
ta filing
kar sem prej
imenoval “armagedon
blazne ljubezni
ki ga je rodilo
brezmejno nasilje”
me je spomnil
na ta komad
tega pubeca
ki je preživel
strel v glavo
od policaja
samo ker je
prekipeval od
samozavesti življenja
in razposajenosti
in čez vse nato
zarepal o potencialu
ljubezni in dobrote, ki
strah nadjebe
ko smo hodli ob nabrežju
in so na nas padali
odpadki sovraštva
ki smo se jim umikali
in smo sam mi štekali
kako je krogla z neke
pištrole rodila
nesmrtnost objema

ta komad ki je obrnil
ljudi navzven
sem iskal
da poveš da rečeš
da priznaš da objameš
in ne pozabiš
dnevne sobe na avtocestah
kavče na vodi
avtonomne cone
sprožene z metki
(kakšne sadove
že mal represije rodi)
rane ki odpirajo svet
direktnost ljudi
ki so te oživljali
in dajali vse da bi te rešili
in niso
in je luknja v glavi rasla
da je zaobjela veselje
ekspanzijo neskončnega dihanja
tega trenutka
krika
sna
brez
konca